

ОПОВЕСТЯВАНЕ
ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗИСКВАНИЯТА НА НАРЕДБА 8
ЗА КАПИТАЛОВАТА АДЕКВАТНОСТ НА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ
С ДАННИ КЪМ 31.12.2012 г.

Настоящото оповестяване:

- ⇒ е разработено в съответствие с разпоредбите на чл. 335 ал.1 от Наредба 8 за капиталова адекватност на кредитните институции и приложение 11 от наредбата;
- ⇒ е в съответствие с приетите писмени правила от Банката за изпълнение изискванията за оповестяване по отношение обхват, адекватност и честота;
- ⇒ включва изчерпателна информация за рисковете съпътстващи дейността на Банката, политиките и подходите прилагани при управлението им, класифицирането и оценката на видовете експозиции; калкулирането на капитала за отделните рискове, определянето на достатъчността на капитала;
- ⇒ цели създаване и поддържане на актуален информационен масив за най-съществените аспекти по прилагането на капиталовата рамка в страната, който да позволи на клиентите, контрагентите, инвеститорите да оценят ефективността на политиките и прилагания мениджмънт, както и стабилността и качествения профил на Банката.

РАЗДЕЛ I: ОБХВАТ И МЕТОД НА КОНСОЛИДАЦИЯ

Инвестбанк АД (Банката) е регистрирана в Република България, с адрес на управление – гр. София, бул. “България” 85.

Банката има издаден пълен лиценз № 364/01.12.1994 г., потвърден с № Б 18-А/2004 г. за извършване на банкова дейност в страната и чужбина и актуализиран със Заповед на БНБ № РД22-0844/07.05.2007г. на основание чл.2, ал.1, и ал.2 и чл.13, ал.1 от Закона за кредитните институции. През 2009 г. лицензът на "Инвестбанк" АД за извършване на банкова дейност е актуализиран на основание параграф 35 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции /обн. Дв. бр. 24 от 2009г/, чл.2, ал.1 и ал.2 и чл. 13 от Закона за кредитните институции със Заповед № РД 22-2261 от 16.11.2009г. на Управителя на Българска народна банка. Лицензът е подновен на основание депозирано от банката заявление до БНБ във връзка с извършени промени в Устава на банката съгласно решение на извънредното общо събрание на акционерите, проведено на 27.08.2009г.

Инвестбанк АД е част от Холдинг със смесена дейност по смисъла на §1, ал.1, т.13. от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.

Банката е дъщерно дружество от холдинговата структура на “Феста Холдинг” АД, което дружество е и най-големият акционер, притежаващ 54.44% от капитала на Банката към 31.12.2012 г.

Към 31.12.2012 г Инвестбанк АД не притежава квалифицирани дялови участия в други дружества по смисъла на ЗКИ §1, ал.1, т.6 от допълнителните разпоредби. Във връзка с това, Банката не изготвя консолидирани финансови отчети по Наредба 12 на БНБ за надзор на консолидирана основа.

РАЗДЕЛ II: ПОЛИТИКИ И ПРАВИЛА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ

1. Стратегии и процеси за управление на отделните категории риск.

Приложените в практиката политики и правила за управление на риска имат за цел идентифициране, анализ на рисковете, на които е изложена Банката, установяване на съответни лимити, контрол и мониторинг, осигуряване на стабилно развитие и ефективно оползотворяване на капиталовите ресурси. Цялостната система от процедури за управление на риска се преразглежда редовно, с цел да отразява промените в пазарните условия, предлаганите продукти и услуги. Посредством своите стандарти за обучение и управление, Банката съдейства за изграждане на дисциплинирана контролна среда, в която всички служители съзнават своята роля и задължения.

Рискове съпътстващи банковата дейност:

Кредитен риск

Основният източник на кредитен риск за банката са предоставените кредити на клиенти. Фактор, който намалява кредитния риск свързан с цялостната кредитна дейност на институцията, е диверсификацията на кредитния портфейл на Банката.

Политиката на Банката изисква преди отпускане на одобрените кредити, клиентите да осигурят подходящи обезпечения. Според правилата общият размер на предоставените кредити трябва да е изцяло обезпечен. Банковите гаранции и акредитиви са също обект на предварително стриктно проучване. Договорите уточняват паричните лимити на банковите задължения.

Обезпеченията по кредити, гаранции и акредитиви обикновено включват ипотека, парични средства, съоръжения и оборудване, борсово регистрирани ценни книжа и друга собственост.

„Инвестбанк” АД е приела и се ръководи в дейността си от кредитна политика, която регламентира:

- ⇒ създаване и прилагане на стриктни процедури при кредитиране;
- ⇒ поддържане на адекватна кредитна администрация;
- ⇒ непрекъснат процес на мониторинг, измерване и контрол на кредитния риск.

Поради рисковата същност на кредитната дейност в Банката са разработени процедури за текущ анализ и наблюдение, както на индивидуалните кредитни експозиции, така и на цялостното развитие на бизнеса на клиентите. В резултат на системен контрол и предприети адекватни мерки в условията на действаща икономическа криза, качеството на кредитния портфейл на Банката е приемливо.

За поддържане на кредитния риск в допустими граници, както и за осигуряване на балансирано проявление на риск, доходност, загуби от обезценки и ликвидност е разработена и се прилага Система от лимити, дефинираща гранични прагове по продукти в дребен сегмент, по отрасли в корпоративен или избран рисков индикатор, обезпечение, размер и в двата сегмента. Въведени са лимити в идентифицирани като рискови подотрасли, определени са лимити по региони, за големи експозиции, за

единичен размер в определени отрасли. Системата подлежи на редовен преглед веднъж годишно, а при наличие на обективни предпоставки и по-често. През 2012 г. е извършена актуализация на Процедурата за вземане на решения и са преразгледани компетенциите и отговорностите на структурните звена при разрешаване на кредитни сделки. Направените промени са в посока централизиране на процеса и прилагане на контролни процедури от централата.

За минимизиране на кредитния риск се прилага методика за оценка на кредитите на физически лица (скоринг система за определяне на вътрешен рейтинг). Присъжданият Общ рейтинг е комбинация от две букви: главна буква идентифицираща рейтинга на клиента, съответно нивото на поемания риск, съгласно избраните параметри за оценка и тегловото им представяне в пет скали и малка буква изразяваща рейтинга на обезпечението, на база избраните и претеглени характеристики на обезпечението в три скали. Системата има задължителен характер и присъдения рейтинг е обвързан с крайното решение по кредитната сделка.

За оценка на кредитния риск по кредити на юридически лица също се прилага Методика, чрез която се присъжда вътрешен рейтинг на кредитоискателите. Аналогично на оценката в дребен сегмент се присъжда Общ рейтинг на клиента, включващ главна буква за рейтинг на кредитоискателя и нивото на поемания риск в пет скали и малка буква, представляваща рейтинг на обезпечението според избрани рискови характеристики и тегла в три скали. От началото на м.февруари 2011 г. системата е задължителен елемент от кредитния процес. Периодично се извършва преглед на адекватността на системите за оценка в контекста на спазване изискванията и коректността на изготвените оценки и резултатите се докладват в УС.

Политиката на Инвестбанк АД при оценката и класификацията на кредитните експозиции е съобразена с изискванията на БНБ и се основава на цялостен анализ на финансовото състояние на кредитополучателя, източниците за изплащане на задължението и редовността на обслужване на дълга. Ако Банката има повече от една експозиция към едно лице, или група свързани лица, които са носители на общ риск, тези експозиции се класифицират в групата, за която се изисква най-висок процент провизии за покриване.

Целта на управлението на кредитния риск в Инвестбанк АД е максимизиране на доходността от активите при поддържане на рискова експозиция в рамките на приемливи параметри. Вземането на решения по управлението на кредитния риск се извършва в съответствие със стратегията и политиката в тази област, която се определя и преразглежда периодично от Управителния съвет на Банката.

Ликвиден риск

Ликвидният риск възниква във връзка с осигуряването на средства за дейностите на Банката и управлението на нейните позиции. Той има две измерения – риск Банката да не бъде в състояние да посрещне задълженията си, когато те станат изискуеми и риск от невъзможност Банката да реализира свои активи при подходяща цена и в приемливи срокове.

Банката има достъп до разнообразни инструменти на финансиране. Средствата се привличат посредством набор от инструменти, включително депозити и разплащателни сметки, други привлечени средства регламентирани нормативно, както и собствен капитал. По този начин се увеличава

възможността за гъвкавост при финансиране на дейностите на Банката, намалява се зависимостта от един източник на средства и се понижава стойността на привлечения ресурс. Банката се стреми да поддържа баланс между срочност на привлечения ресурс и гъвкавост при използването на средства с различна матуриретна структура. Банката извършва текуща оценка на ликвидния риск посредством идентифициране и следене на промените в необходимостта от средства за постигането на целите, залегнали в цялостната ѝ стратегия. В допълнение, Банката притежава портфейл от ликвидни активи като част от системата ѝ за управление на ликвидния риск. В съответствие с Указанията на БНБ за ликвидните буфери и периодите на оцеляване са приети процедури за по-добро управление на ликвидния риск и формиране на ликвидни буфери за противодействие при сценарий на ликвиден шок.

Пазарен риск

Лихвен риск.

Дейността на Банката е обект на риск от колебания в лихвените проценти, дотолкова, доколкото лихвоносните активи (включително инвестициите) и лихвените пасиви падежират или търпят промени в лихвените равнища по различно време и в различна степен. В случаите на активи и пасиви с плаващи лихвени проценти, Банката е изложена на риск от промени в основните лихвени проценти, които се определят като разлика между характеристиките на променливите лихвени индекси, като например Софибор, основния лихвен процент, шестмесечния LIBOR или различни лихвени проценти. Политиката по управление на риска цели оптимизиране на нетните приходи от лихви, и постигане на пазарни лихвени равнища, съответстващи на стратегията на Банката.

Процедурите по управление на лихвения риск по отношения баланса между привлечен и отдаден ресурс се прилагат от гледна точка на чувствителността на Банката спрямо промени в лихвените равнища. Това означава доколко при покачване на лихвените равнища, постигнати маржове ще се намалят при промяна в размера на задълженията.

За текущо измерване и оценка на лихвения риск Банката използва метода на GAP-анализа (анализа на несъответствието/ дисбаланса). Чрез него се идентифицира чувствителността на очакваните приходи и разходи спрямо развитието на лихвения процент като се разпределят чувствителните към лихвата инструменти в избрани матуриретни зони. Методът на GAP-анализа има за цел да определи позицията на банката, общо и по отделни видове активи и пасиви, по отношение на очаквани изменения на лихвените проценти и цени, влиянието на това изменение върху нетния лихвен доход. Той подпомага управлението на активите и пасивите и е инструмент за осигуряване на достатъчна и стабилна нетна лихвена рентабилност. Анализът на дисбаланса общо за Банката се извършва ежемесечно. Посредством изготвяните месечни отчети и анализи на постигнатите лихвени спредове, изменчивост в цените и структурата на активите и пасивите, прилаганите сценарии за промяна се цели създаване на достатъчна база за провеждане на ефективна лихвена политика и игнориране на възможностите за «загуба на доходност».

Подходът е усъвършенстван с разработената и прилагана вътрешна методика за оценка на лихвения риск на инструментите, класифицирани в банков портфейл. Същата е разработена в съответствие с

указанията на БНБ и Базелския документ за управление на лихвения риск и е практически използвана при направените оценки за изложеността към лихвен риск.

Основните моменти в утвърдената методика са:

Обхваща всички доходоносни активи и разходоносни пасиви, включително и дериватни инструменти чувствителни към лихвата, разпределени в 15 скали (всички матуритетни зони дефинирани в Базелския документ и две въведени за вътрешни цели – до 7 дни и до 9 месеца). Основният принцип за разпределение е според вида на лихвата. Инструментите с плаваща лихва се разпределят според най-близката промяна на използваната база. Тези с фиксирана лихва се разпределят според остатъчния матуритет, като се отчитат падежиращите главници по периоди при кредитите. Дисбалансът се отчита по избраните времеви диапазони, по трите основни валути – лева, евра, долари и обобщено. Във всеки срок е определена средната цена. Изчислява се лихвеният спред. За оценка на лихвения риск се идентифицират чувствителните към лихвата инструменти.

На база визираните документи (вътрешни правила за пазарен риск и методика за оценка на лихвения риск в банков портфейл) дирекция «Риск и контролинг» изготвя:

⇒ ежемесечен отчет за проявлението на лихвения риск – оценка на структурата и изменението на активите и пасивите, дисбаланс по периоди и по валута, лихвен спред в паралел с предходни периоди, очаквано изменение в дохода при малка промяна в лихвите;

⇒ на тримесечие - стрес тестове – изменение на нетния лихвен доход при паралелна промяна на лихвените проценти по актива и пасива; непаралелна промяна и при противоположна промяна;

⇒ веднъж годишно – идентифициране и оценяване на различни фактори, които биха могли да повлияят на нетния лихвен доход или на стойността на лихвено чувствителните активи и пасиви.

Този подход е разработен във връзка с прилагане на ВААК и е предвидено при рязка промяна да се приложи по-често (два пъти в годината). Избраните фактори за годишната оценка на лихвения риск са: стандартен шок по смисъла на Базелския документ – претегляне на нетните позиции с определените теглови коефициенти; прилагане на вътрешната методология за оценка изменението на НЛД при паралелна и непаралелна промяна на лихвените проценти по актив и пасив; сценариен тест, включващ изменения на няколко фактора – влошаване на кредитния портфейл, изтегляне на част от депозитите и различно отместване на кривите на доходност. Разработените материали се предоставят на УС.

Наред с визираните по-горе документи всяка бизнес дирекция (кредитна или ликвидност) при изпълнение на функционалните си задължения се съобразява и прилага определената лихвена политика. Комитетът за управление на активите и пасивите е органът, който може да прави мотивирани предложения до УС за промяна на лихвените проценти, като същото задължително се придружава с оценка за очакваното изменение на нетния лихвен доход.

Политиката на Банката е да управлява лихвения дисбаланс чрез управление на структурата на активите и пасивите, управление на падежите и структурата на лихвените проценти според очакванията на пазарните лихвени нива.

Банката прилага следните стратегии във връзка с кривата на доходност:

⇒ при очаквания на пазара за спад на бъдещите лихвени проценти - банката увеличава относителния дял и обемите на вложенията си с по-дълги срокове, за да гарантира във възможно най-голяма степен текущите високи лихвени равнища;

⇒ при очаквания на пазара за ръст на бъдещите лихвени проценти - банката намалява относителния дял и обемите на вложенията си с по-дълги срокове, за да може да реинвестира при бъдещите по-високи лихвени равнища.

Основният лост, който Банката използва за управление на лихвения риск е прилагане на съпоставима лихвена политика по активи и пасиви (от гледна точка на фиксирани и плаващи лихвени проценти), така че да се осигури корелирано движение на доход и разход при обичайно развитие. На следващо място при необходимост се прибегва и до ограничаване на дългосрочните кредити, така че да се смекчи дисбаланса и лихвеното несъответствие. В допълнение по отношение на корпоративните кредити се прилага принципно следната политика: преобладаващо се прилагат плаващи лихви като са поставени минимални лихвени прагове, които минимизират риска от различната степен на изменението на плаващите лихвени проценти по отделните активи и пасиви.

Банката няма строго дефинирани лимити по отношение на лихвения риск в банков портфейл. Като ориентир за изложеност към лихвен риск служи GAP коефициентът, като стремежът е да се поддържа под 10%.

Валутен риск

Валутен риск възниква при: поддържане на отворени позиции в чуждестранна валута поради увеличените колебания на валутните курсове, при което Банката може да претърпи загуби в резултат от рязката промяна на валутните курсове през периода, в който позицията е открита; при сделките с чуждестранна валута за несвоевременно извършване на плащанията от партньорите по вече сключени сделки, който пряко не засяга количествените параметри на договорените сделки. При неговото възникване може да се наложи сключване на допълнителни сделки при променен курс, за да се заместят неосъществените сделки.

Мерките за управление на валутния риск са:

⇒ Определяне на лимити за открити позиции (по банки и длъжностни лица за сключване на сделки) и приемливо равнище на дисбаланс между активните и пасивните операции;

⇒ Разпределение на отговорностите по сключването и контрола на сделките между валутните дилъри и бек офиса.

По отношение на паричните активи и пасиви в чуждестранна валута, които не са хеджирани, Банката поддържа приемлива нетна експозиция като купува и продава чуждестранна валута на спот курс.

Ценови риск от позиции в ценни книжа

Като ценови риск се разглежда промяната в цените на ценни книжа в търговския и банков портфейл.

Ценните книжа в търговския портфейл текущо генерират потенциален ценови риск за банката от ежедневната промяна в цените им. Ценните книжа, придобити с търговски и инвестиционни намерения подлежат на разпределение по портфейли и преоценка въз основа на действащите Политика за

инвестиции в ценни книжа и Правила за преоценка на ценни книжа, които са елементи на Общите правила за управление на ликвидността.

Специфичният риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на фактори, отнасящи се до неговия емитент. Определя се въз основа на "дългата" и/или "късата" позиция за всеки отделен вид (емисия) дългов инструмент, класифициран в търговски (оборотен) портфейл. Дългите и късите позиции от една и съща емисия ценни книжа се отчитат на нетна база. Левовата равностойност за отделните видове ценни книжа не следва да превишава 4 % от капиталовата база на банката за предходния месец, като се изключват безрисковите ценни книжа съгласно Наредба № 5 за реда и условията за придобиване, регистриране, изплащане и търговия с държавни ценни книжа и Наредба № 8 на БНБ.

Общият риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на промяна на лихвените проценти, в случай на търгуван инструмент, поради промени на съответния пазар, несвързани с конкретни характеристики на ценната книга. Определя се на нетна база като разлика между левовата равностойност на дългите и късите позиции на банката в дългови инструменти, класифицирани в търговски портфейл и търгувани на един пазар, като се изключват безрисковите ценни книжа съгласно Наредба № 5 и Наредба № 8 на БНБ. Сумата от нетните експозиции не следва да превишава 8 % от капиталовата база за предходния месец.

Дирекция "Капиталови пазари и ликвидност" изготвя предложения до Комитета за управление на активите и пасивите с лимити за максималната загуба от портфейла търгуеми активи и подлимити по типове търгуеми активи – облигации, акции, деривативи и други търгуеми активи.

Откриването на експозиция се реализира след подготовката на писмена, ясна стратегия от дирекция "Капиталови пазари и ликвидност" съгласно одобрената Политика за инвестиции в ценни книжа. Стратегията се одобрява от Комитета за управление на активите и пасивите и от Управителния съвет на банката.

Контрагентен риск

Контрагентен риск е потенциалния риск от създаване на рискови експозиции към банки и небанкови финансови институции формирани от необезпечени вземания. Рискови експозиции са:

⇒ всички вземания на Банката от други банки или небанкови финансови институции, отразени като балансови позиции, независимо от основанието за възникването им и използвания финансов инструмент, за които има риск от несъбиране, просрочие или намаляване на отчетната стойност;

⇒ всички поети условни ангажименти, при реализацията на които в полза на Банката възниква безусловно вземане.

С цел намаляване на риска от неизпълнение на задълженията от страна на банки - контрагенти, банката е приела и следи спазването на лимити за този тип експозиции. Лимитите се определят на базата на кредитните рейтинги на банките - контрагенти, присъждани от кредитните агенции (Moody's, S&P, Fitch IBCA), както и от вътрешен рейтинг, базиран на преглед на капиталовата адекватност, ликвидността и акционерната структура на банките. Лимитите се приемат от Управителния съвет и се актуализират два

пъти годишно или при необходимост. Спазването на лимитите се следи ежедневно от дирекция "Капиталови пазари и ликвидност".

Операционен риск

Операционен риск е рискът от загуба, произтичащ от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи или от външни събития.

Към настоящия момент Банката изчислява капиталовите изисквания за операционен риск в съответствие с Метода на базисния индикатор.

Същевременно за точното дефиниране и оценка на операционните събития и за последващо прилагане на усъвършенствани модели Банката използва двуизмерен модел:

Първото измерение на модела е с цел прецизно разпределение на операционните събития, водещи до загуба по рискови категории и отчитане първопричината за възникването. Банката използва седем основни рискови категории и четиринадесет подкатегории.

Второто измерение на модела е съобразно изискванията на Базел 2 и класифицира събитията (водещи до загуба или касаещи само потенциални загуби, пропуснати ползи) по избрани групи дейности (бизнес линии).

Създаването и поддържането на базата данни за операционни събития, цели осигуряване на достатъчна дълбочина и надеждност с оглед:

⇒ проследяване и установяване на събитията водещи до загуби, в това число и когато дадено събитие водещо до загуба има отражение върху множество дейности;

⇒ изготвяне на отчети за вътрешно ползване относно измерването на операционния риск и резултатите от неговото управление, включително и за тенденциите установени от базата данни за загуби и/или оценка на риска;

⇒ създаване на нови или подобряване на съществуващи контролни процедури.

Регистрирането на операционните събития и формиране на база данни се осъществява чрез специализиран софтуерен продукт. Системата за регистриране на операционните събития е изградена на йерархичен принцип с три нива на подчиненост, обхваща информация за операционни събития, водещи до загуба - в съответствие с минималните характеристики изисквани по Наредба 8 на БНБ и дава възможност за генериране на отчети за целите на управлението, мониторинга и навременното докладване пред ръководството на Банката.

Други рискове

Репутационен риск – рискът от загуба поради спадане на общественото доверие, неблагоприятно възприемане на имиджа на банката от страна на клиенти, контрагенти, акционери, инвеститори и регулаторни органи в резултат на неблагоприятна, увреждаща репутацията информация. Репутационният риск се отразява на възможността Банката да установява нови партньорства, да реализира услугите си, да привлича нови и задържи настоящите си клиенти. Ръководството на Банката минимизира този риск като поддържа коректни взаимоотношения с всички контрагенти, партньори, държавни и обществени институции и обръща специално внимание на качеството на обслужване и проблемите на клиентите си.

Управителният съвет е приел основни ръководни принципи за управление на репутационния риск, разглеждан като потенциална заплаха за понасяне на преки и косвени загуби, съпътстван от проявление на кредитен и операционен риск. Целта на документа е да определи главните насоки, процедури и системи, които в достатъчна степен да осигурят ограничаване на репутационния риск, запазване доверието на вложителите и доброто име на институцията. За осъществяване на адекватно управление на риска е акцентирано върху спазването на законовите разпоредби; поддържането на вътрешни документи, осигуряващи еднозначно и адекватно прилагане на нормативните изисквания; значението на персонала за изграждане и поддържане доброто име на институцията; определянето на основните рискови зони и регламентиране на ясни процедури за контрол. Набелязани са основните направления за управление и ограничаване на репутационния риск, определени са отговорни лица по видове дейности, предвидени са за реализиране в краткосрочен план способности за идентифициране на рискови дейности и операции, процедури за докладване, контрол и предприемане на адекватни действия.

Стратегически риск - рискът, възникващ от промяна на бизнес средата и от неадекватни ръководни решения, неправилно изпълнение на приети решения или липса на гъвкавост към промени в бизнес средата. Този риск се поражда от възможността под влияние на различни външни фактори – макроикономически, политически, регулаторни да се вземат неподходящи управленски решения, които да причинят негативни последици в дейността на институцията. За смекчаване на този риск, мениджмънта на Банката периодично преразглежда бизнес стратегията в контекста на променените външни условия, както в страната, така и в световен мащаб при отчитане на тенденциите за развитие на сектора, конкуренцията, бизнес климата и други ключови фактори и предприема мерки за привеждането на политиката в съответствие с основните промени на бизнес средата.

Риск от промяна на законната уредба – в настоящата динамично променяща се икономическа среда, Банката разглежда като осезаем рискът от промяна на законната уредба. Банката счита, че по отношение на тези рискове са предприети и се предприемат адекватни действия, така че влиянието им да е незначително за финансово състояние и капитал.

2. Структура и организация на функциите по управление на риска.

Управителният съвет на "ИНВЕСТБАНК" АД утвърждава :

⇒ правила за управление на риска и контролира тяхното прилагане в съответствие с изискванията на банковата нормативна уредба, спецификата в дейността и изискванията за добро корпоративно управление;

⇒ политика за поемане на риск – консервативна, умерено консервативна, умерено рискова или рискова, която съдържа:

⇒ нивото на риск, което Банката е готова да поеме;

⇒ насоките за развитие на системата за управление на риска;

⇒ използваната система от лимити с конкретно ангажирани структури за контрол;

⇒ конкретни стойности на лимитите;

⇒ контрол на риска чрез обсъждане на докладите от звеното по управление на риска и взема решения в съответствие със своите пълномощия.

Представляващите Банката

- ⇒ организират работата по правилното прилагане на възприетата политика по управлението на рисковете и спазването на утвърдените лимити за дейностите, за които пряко отговарят;
- ⇒ контролират работата на отделните структурни звена по отношение анализа и оценката на риска;
- ⇒ докладват на УС на Банката при възникване на критични рискови ситуации;

Кредитен съвет

- ⇒ прилага утвърдената от УС кредитна политика;
- ⇒ подпомага дейността на УС по отношение контрола и наблюдението на кредитния риск.

Кредитен комитет

- ⇒ извършва периодичен преглед на рисковите експозиции;
- ⇒ осъществява периодичен контрол и анализ на резултатите от направените предложения от структурните звена в Банката, за оценка, класификация и установяване на специфични провизии на рисковите експозиции на Банката, в съответствие с изискванията на Наредба № 9 на БНБ;
- ⇒ свое решение приема оценката и класификацията на рисковите експозиции, размера на рисковата им стойност и установените специфични провизии за кредитен риск.

Комитет за управление на активите и пасивите

- ⇒ избира методът за управление на ликвидността;
- ⇒ осъществява оперативното управление на ликвидността;
- ⇒ създава процедури за наблюдение и контрол на ликвидния риск при сценарий “действащо предприятие” и сценарий “ликвидна криза”
- ⇒ изготвя анализи и предложения по отношение на лихвената политика

Дирекция “Риск и контролинг”:

- ⇒ подпомага с конкретни разработки УС при определяне политиката на Банката по отношение на рисковете и осъществява взаимодействието и координацията между отделните звена по отношение управлението им;
- ⇒ изготвя предложения до УС за въвеждане на нови или изменение на съществуващи лимити, самостоятелно или съвместно с други структурни звена в Банката;
- ⇒ подпомагана от останалите звена разработва процедури за измерване, наблюдение, управление и контрол на рисковите характеристики в отделните дейности;
- ⇒ текущо измерва и анализира риска, следи за спазването на определените лимити, докладва на Представляващите Банката лица и на УС за възникнали критични рискови ситуации;
- ⇒ адаптира закупени модели за измерване на риска и проверява ефективното им действие в конкретна обстановка;
- ⇒ събира, оценява и организира постъпването в базата данни на вътрешната и външната информация, използвана в избраните модели и процедури.

Оперативните звена в ЦУ и клоновете на Банката, извършващи сделки - носители на риск, отговарят за:

- ⇒ оперативния контрол и управлението на специфичните рискове за определената дейност в съответствие с утвърдените правила и лимити;
- ⇒ спазването на правилата и процедурите по извършването от тях сделки - носители на риск;
- ⇒ организацията на работата, с цел спазването на утвърдените рискови лимити.

3. Обхват и естество на системата за измерване и отчитане на риска

Дейностите по управлението, контрола и наблюдението на различните видове риск се дефинират с отделни правила, които се приемат от УС на Банката. В правилата се конкретизират процедурите по процеса на управление на риска и включват: Идентифициране (установяване) на риска; Измерване на риска; Наблюдение и контрол на риска; Докладване на риска.

Документи, включени в системата за измерване и оценка на риска:

Вътрешни правила за:

- ⇒ Кредитна дейност и проблемни кредити;
- ⇒ Управление на пазарния риск;
- ⇒ Управление на ликвидността;
- ⇒ Управление на операционния риск;
- ⇒ Преоценка на ценни книжа
- ⇒ Сключване на репо сделки с акции/ливъридж върху позиции в ценни книжа

Системи за наблюдение на:

- ⇒ кредитен риск;
- ⇒ пазарен риск;
- ⇒ операционен риск;

Други:

- ⇒ методика за определяне на лимити по банки-контрагенти;
- ⇒ скала на компетенции
- ⇒ политика за инвестиции в ценни книжа;
- ⇒ указания за администриране на кредитни сделки
- ⇒ методика за определяне на вътрешен базов лихвен процент;
- ⇒ методика за оценка на кредитния риск по кредити на физически лица (скоринг система за присъждане на вътрешен рейтинг)
- ⇒ методика за оценка на лихвения риск в банковия портфейл
- ⇒ методика за оценка на кредитния риск по кредити на юридически лица и присъждане на вътрешен рейтинг

Съгласно утвърдените вътрешни правила и процедури за организация на различните видове дейности, дефинираните в тях отговорности, правомощия, контролни и обезпечителни механизми, лимити, политиката за поемане на риск, се определя като клоняща към умерено консервативна. Ограничителните прагове се преразглеждат редовно, решение за разрешаване на кредитна сделка може да се вземе минимум от две нива при лимитирани условия за максимален размер и обезпечения и задължително по

стандартизиран продукт. Преобладаваща част от поемането на кредитен риск става на база централизиран подход. По отношение на сделки на междубанков пазар и ценни книжа, процедурите са детайлно разписани, като включват максимален обем, лимит по длъжности, система за докладване и одобрение на политика от Съвет по ликвидността и УС. В дейността си Банката е приела, че ще поеме така наречените "контролирани рискове" - извършвани при обичайната дейност, които могат да бъдат управлявани чрез определяне на критични нива, лимити по видове операции, чрез системи и процедури за измерване и контрол. Банката не би поела рискове, които не може да идентифицира количествено и качествено (такива, които не са включени в нейната рискова матрица). Съгласно разписаната периодичност във вътрешните правила отделните дирекции в ЦУ, създадените комитети предоставят регулярно информация за изложеността към различните рискове. Ежемесечно се прави подробно писмено докладване за пазарен (лихвен, валутен, ценови) и кредитен риск, включително и за изпълнението на заложените в дейността лимити и риска от концентрация. По отношение на операционния риск стандартизираното докладване е на тримесечие, освен в случаите когато е предвидено информиране в рамките на тридневен срок. Ежедневно от страна на съответните ангажирани дирекции се извършва наблюдение на ликвидна позиция, спазване на лимитите, по отношение на кредити, ценни книжа и др.

РАЗДЕЛ III: СТРУКТУРА И ЕЛЕМЕНТИ НА КАПИТАЛОВАТА БАЗА

1. Обобщена информация

Съгласно местното законодателство банката е задължена да поддържа собствен капитал, който съответства на общия рисков профил на извършваните от нея операции, т.е. превишава или е равен на сумата от капиталовите изисквания за кредитен риск и риск от разсейване; позиционен риск; риск от контрагента и сетълмент риск; валутен и стоков риск; операционен и други рискове свързани с дейността ѝ. В края на финансовата 2012 г. Банката не разполага с безсрочни инструменти за признаване в капитала от първи ред., отговарящи на изискванията по чл.3а от Наредба 8 „За капиталовата адекватност на кредитните институции”. В съответствие с наредбата, Инвестбанк АД изготвя и представя регулярно в Българска Народна Банка отчет, включващ сумата на рисково-претеглените активи, капиталовата база и коефициентите на капиталова адекватност. Наредбата определя коефициент на обща капиталова адекватност минимум 12% и коефициент на адекватност на капитала от първи ред минимум 6%. С отделно писмо от началото на 2012 г. БНБ определи допълнително минимално ниво за капитала от първи ред от 10%.

2. Размер на капитала от първи ред (първичен капитал)

(а) Регистриран и внесен капитал

Акционерният капитал на Банката към 31.12.2012 г. е в размер на 119 361 505 лева и е разпределен на 119 361 505 броя безналични поименни акции, с номинална стойност от 1 лев всяка. През 2012 г. по решение на извънредно Общо събрание на акционерите, проведено на 19.10.2011 г., акционерният

капитал е увеличен чрез издаване на нови акции при условията на чл.195 във връзка с чл.194, ал.4 от Търговския закон – отпадане правото на акционерите за придобиване на част от новите акции, съответстваща на техния дял, а новите акции да бъдат записани от определени лица. Издадени са нови 29 761 905 броя акции с номинал 1 лв. и продажна цена 1.68 лв., които са записани от нов акционер Адил Саид Ахмед Ал Шанфари, получил разрешение от Българска народна банка по смисъла на чл.28 от Закона за кредитните институции. Разликата между номиналната и емисионната стойност е внесена във фонд Резервен на основание чл.246, ал.2, т.2 от Търговския закон и чл.12, ал.4 от Устава на Банката.

(б) Законови резерви

Законовите резерви са заделени по силата на местното законодателство, в съответствие с изискванията на търговския закон. Банката не изплаща дивиденди, преди да е заделила необходимите средства за фонд “Резервен”.

(в) Неразпределена печалба

Банката представя като неразпределена печалба всички разпределими резерви, които надхвърлят законовите резерви по точка (б).

(г) Намаление на капитала от първи ред

При определяне размера на капитала от първи ред се приспада стойността на вложенията на Банката в нематериални активи.

Към 31.12.2012 г. капиталът от първи ред е формиран от следните елементи и техните стойности:

<i>елементи</i>	<i>Сума в хил.лв.</i>
Регистриран и внесен капитал	119 362
Резерви	49 964
Нематериални активи	- 275
Оценъчни разлики от капиталови инструменти на разположение за продажба	- 13 682
Резултат за текущата година	- 725
КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД	154 644

3. Размер на капитала от втори ред (допълнителен капитал)

Капиталът от втори ред е съставен от средства, привлечени под формата и при условията на подчинен дълг за срок от 7 години. Към 31.12.2012 г. капиталът от втори ред е формиран от следните елементи и техните стойности:

<i>елементи</i>	<i>Сума в хил.лв.</i>
Подчинен срочен дълг	27 713
КАПИТАЛ ОТ ВТОРИ РЕД	27 713

4. Намаления и съотношение на намаленията от капитала от първи и втори ред по чл.6, ал.2 от Наредба 8

Съгласно изискванията на чл.6 при определяне размера на собствения капитал са извършени намаления на следните елементи:

(а) инвестиции в акции

Към 31.12.2012 г. Банката не притежава акции, представляващи квалифицирани дялови участия в други дружества по смисъла на ЗКИ §1, ал.1, т.6 от допълнителните разпоредби.

(б) специфични провизии за кредитен риск

Банката прилага стандартизиран подход за кредитен риск и съгласно изискването на чл.6, ал.1, т.5 намалява от собствения капитал размера на специфичните провизии за кредитен риск, изчислени по реда на Наредба № 9 на БНБ „За оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и за установяване на специфични провизии за кредитен риск”.

Приспадането на специфичните провизии с общ обем 86 488 хил.лв. е извършено по реда на чл.6, ал.2 – в съотношение 50% от капитала от първи ред и 50% от капитала от втори ред, а при превишение на намалението капитала от втори ред, превишението се приспада от капитала от първи ред.

Намаленията по чл.6 са с общ размер 86 488 хил.лв., от които 58 775 хил.лв. са приспаднати от капитала от първи ред и 27 713 хил.лв. от капитала от втори ред.

5. Размер на капиталовата база

<i>Елементи</i>	<i>Сума в хил.лв.</i>
Капитал от първи ред	154 644
Намаления по чл. 6	- 58 775
<i>I. Капитал от първи ред след намаления по чл.6</i>	95 869
Капитал от втори ред	27 713
Намаления по чл. 6	- 27 713
<i>II. Капитал от втори ред след намаления по чл.6</i>	0
КАПИТАЛОВА БАЗА (I+II)	95 869

РАЗДЕЛ IV: КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ**1. Общо описание на подхода на Банката към вътрешния анализ на капитала по чл. 11, ал.2 и ал. 3**

Банката извършва редовно вътрешен анализ на размера, вида и разпределението на необходимия капитал за покриване на всички рискове, съпътстващи дейността ѝ. Комплексният анализ включва система от правила и процедури за наблюдение, оценка и управление на кредитния, ликвидния, лихвения, ценовия, валутния, контрагентния, операционния риск. Приети са и се съблюдава изпълнението на различни лимити с цел ограничаване риска от концентрация. Банката ежеседмично следи изменението на основните класове експозиции, капиталовата база и общата капиталова адекватност. При необходимост се предприемат мерки за реструктуриране на портфейлите от гледна точка на облекчено третиране според изискванията на Наредба 8 с цел поддържане на стойности на показателите над минимално изискуемите по нормативни документи.

Ръководството на Банката управлява процесите по контрол на рисковете. Информационната база включва ежеседмични справки за капиталовата база, размер и структура на активните операции, месечни доклади за проявление на рисковете и изпълнение на системата от утвърдени лимити. Освен регулярната

информация се изготвят анализи по определени сегменти, при предстоящи промени и нови продукти, при промяна в пазарните условия.

Процесите и подходите са обект на периодичен преглед с цел удостоверяване на тяхната изчерпателност и проверка на съответствието им с естеството, размера и сложността на упражняваните дейности.

2. Капиталови изисквания по класове експозиции при стандартизирания подход за кредитен риск след умножението по чл. 7.

При изчисляване на рисково-претеглените активи за кредитен риск, Банката използва стандартизирания подход. Инвестбанк АД прилага капиталови изисквания за позициите си в търговския портфейл по отношение на пазарния риск и установява сумата на рисковите експозиции за кредитен риск като умножава позициите си в банковия портфейл по съответните рискови тегла, в зависимост от външната кредитна оценка за всеки актив или негов носител. Рисково-претеглените активи за кредитен риск включват позициите в банковия портфейл, приравнените към активите задбалансови позиции, извънборсови дериватни инструменти, претеглени за риск от контрагента и позициите в търговския портфейл претеглени за риск от контрагента и сетълмент риск. За балансовите и задбалансови позиции с налична кредитна защита се прилагат съответните по-ниски рискови тегла в зависимост от външната кредитна оценка на гаранта или заложения актив. Капиталовото изискване за кредитен риск по стандартизирания подход е 8% преди умножението по чл. 7 от Наредбата и 12% след него. Всяка експозиция се разпределя в съответния клас, задбалансовите ангажменти се приравняват на балансовите чрез прилагане на конверсионни коефициенти.

Капиталовите изисквания за кредитен риск към 31.12.2012 г., разпределени по класове експозиции са представени в таблицата:

в хил.лв.

<i>Класове експозиции – вземания или условни вземания от:</i>	<i>Рисково претеглена стойност</i>	<i>Капиталово изискване</i>	<i>Изискване след умножение по чл.7</i>
Централни правителства и централни банки	14 416	1 153	1 729
Регионални и местни органи на властта	4 340	347	521
Институции	16 418	1 313	1 969
Предприятия	383 735	30 699	46 049
На дребно	5 033	403	604
Обезпечени с недвижимо имущество	88 553	7 084	10 626
Просрочени	56 487	4 519	6 779
Други позиции	99 181	7 935	11 903
ОБЩО КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА КРЕДИТЕН РИСК		53 453	80 180

3. Капиталови изисквания за пазарен риск след умножение по чл. 7

При определяне на капиталовите изисквания за пазарен риск се включват рисково-претеглените активи за:

- (а) позиционен риск в търговския портфейл;

(б) валутен риск за цялостната дейност и

(в) стоков риск за цялостната дейност

Инвестбанк АД прилага стандартизирания подход при определяне на капиталовите изисквания за пазарен риск.

Позиционният риск съдържа два компонента – специфичен позиционен и общ позиционен риск. Капиталовите изисквания за общ и специфичен позиционен риск се определят по валути въз основа на нетните позиции на дълговите инструменти според емитентите, външната или вътрешна кредитна оценка и остатъчния срок до падежа и претегляне с определени рискови тегла. При изчисляване на общия позиционен риск, възникващ от дългови финансови инструменти, Банката прилага падежния подход. За всяка валута се изготвя отделна падежна таблица и капиталовите изисквания за всяка валута се изчисляват поотделно въз основа на претегляне на нетните позиции в съответните дългови инструменти съобразно срока до техния падеж и разпределяне в три времеви зони. Инструментите с фиксиран лихвен процент се разпределят според крайния падеж, а инструментите с променлив лихвен процент – в съответствие с остатъчния срок до следващата дата на промяна на лихвения процент.

Освен стандартизирания подход за вътрешни цели Банката прилага също:

- дюрация на формирания портфейл – чрез използване на модифицирана дюрация се определя процентното изменение в стойността на портфейла при минимални изменения в лихвения процент;

- метода стойност под риск (VaR) – на база променливост на различни рискови параметри и корелацията между тях се определя загубата в стойността на портфейла, която с определена степен на вероятност няма да бъде превишена за определен период от време. Прилага се модел “Монте Карло симулация” по стандартен сценарии, времеви хоризонт от 1 ден, степен на доверителност 99% и стандартно отклонение от 2.33 чрез използване на специализиран софтуерен продукт.

Търговският портфейл не съдържа капиталови инструменти.

Инвестбанк АД изчислява капиталово изискване за валутен риск от цялостната си дейност, когато общата нетна открита валутна позиция превишава 2% от собствения капитал. Капиталовото изискване за валутен риск е 8% преди умножението по чл. 7 от Наредбата и 12% след него. Банката изчислява общата нетна открита валутна позиция като:

- ⇒ изчислява нетна позиция за всяка валута поотделно;

- ⇒ преизчислява нетните позиции във всяка валута в левова равностойност

- ⇒ сумира поотделно късите и дълги позиции, при изчисленията не се вземат предвид позициите в лева и евро

- ⇒ общата нетна валутна позиция е по-голямата от общата нетна дълга и общата нетна къса позиция.

Капиталовите изисквания за пазарен риск към 31.12.2012 г. са представени в таблицата:

в хил.лв.

	Нетна позиция, предмет на КИ	Капиталово изискване (КИ)	Изискване по чл.7
1.Общ позиционен риск в ТП, в т. ч.:	14 334	141	211
1.1.За дългови инструменти в лева	2 772	35	52
1.2.За дългови инструменти в евро	11 562	106	159
1.3.За инструменти в щатски долари	0	0	0
2.Специфичен позиционен риск в ТП	14 334	0	0
3.Валутен риск за цялостната дейност*	1 085	0	0
3.1. Валутна позиция в USD	850	0	0
3.2. Валутна позиция в CHF	235	0	0
4.Стоков риск за цялостната дейност	0	0	0
ОБЩО КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА ПАЗАРЕН РИСК		141	211

*общата нетна открита валутна позиция е под 2% от капиталовата база и банката не калкулира капитал за валутен риск

4. Капиталови изисквания за операционен риск след умножение по чл. 7

Операционен риск е рискът от загуба, произтичаща от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи или от външни събития, включително правен риск. Инвестбанк АД изчислява капиталовите изисквания за операционен риск по метода на базисния индикатор чрез умножаване на средногодишния брутен доход по коефициент 0.15.

Капиталовите изисквания за операционен риск към 31.12.2012 г. са представени в таблицата:

в хил.лв.

Години	Брутен доход	Капиталово изискване	Изискване по чл.7
2011	32 682		
2010	38 636		
2009	45 663		
Средногодишен брутен доход	42 985	5 849	8 774
ОБЩО КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА ОПЕРАЦИОНЕН РИСК		5 849	8 774

РАЗДЕЛ V: ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

Кредитен риск от контрагента е рискът контрагент по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателното плащане по сделката. Кредитният риск от контрагента възниква при сделки с деривативни инструменти, репо-сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакции с удължен сетълмент. С цел ограничаване на кредитния риск от контрагента Инвестбанк АД използва система от лимити към местни и чуждестранни банки. Лимитите са разработени като са взети предвид типовете вложения от гледна точка на срочността и присъдените рейтинги от международно признати агенции. Към 31.12.2012 г. преобладаваща част са вземанията от местни и

чуждестранни банки с присъден рейтинг и краткосрочен характер (овърнайт депозити), получаващи 20% рисково тегло съгласно изискванията на Наредба 8.

При сключването на репо-сделки, Банката се ръководи от определените лимити, стойността на обезпеченията и размера на финансирането. За обезпечение се използват първокласни ДЦК на българското правителство, оценени по справедлива (пазарна) стойност. Към 31.12.2012 г. Банката е получила финансиране срещу ценни книжа от БФБ и е изчислила необходимото капиталово изискване за риск от контрагента. Ценните книжа, обезпечавачи сключените репо-сделки са класифицирани в търговски портфейл. Съгласно изискванията на Наредба 9 на БНБ всички вземания на Банката, за които има риск от загуби се третират като рискови експозиции. Експозициите с оригинален срок до 6 месеца към клонове на чуждестранни банки в страната и чуждестранни банки с инвестиционен рейтинг, присъден от призната от БНБ Агенция за външна кредитна оценка не се провизират за държавен риск.

РАЗДЕЛ VI: ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК И РИСК ОТ РАЗСЕЙВАНЕ

1. Просрочие и обезценка

Банката ежесечно преглежда кредитния си портфейл, за да определи стойността на обезценката. Една експозиция се счита за обезценена, когато съществуват обективни данни, че банката не е в състояние да събере всички дължими суми съгласно договорните условия. Обезценката се извършва в съответствие с МСФО, а загубите от обезценка се признават в отчета за доходи. При определяне дали загуба от обезценка трябва да бъде призната в отчета за доходите, Банката преценява дали има данни, индикиращи наличието на измеримо намаление в прогнозираните бъдещи парични потоци от портфейл с кредити, преди такова намаление да бъде идентифицирано за конкретен кредит от портфейла. Ръководството използва преценки, базирани на исторически опит от загуби за активи с характеристики на кредитния риск и обективни обстоятелства за обезценка, сходни с онези в портфейла, когато планира бъдещите парични потоци на портфейла. Възстановимата стойност на активите включва паричните потоци от обезпеченията, които са ипотекирани, заложен и блокирани в банката. Методологията и предположенията, използвани за оценяване както на сумата, така и на падежите на бъдещите парични потоци се преглеждат регулярно, за да се намалят разликите между очакваната загуба и фактическата загуба.

Критериите и начините за оценка и класификация на рисковите експозиции са дефинирани в Наредба № 9 на БНБ «За оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и за установяване на специфични провизии за кредитен риск». Съгласно изискванията на Наредба №9, Инвестбанк АД е приела политика за оценка на рисковите експозиции и е създала вътрешен орган за наблюдение, оценка, класификация и установяване на специфични провизии за кредитен риск. Специфични провизии за кредитен риск са превишението на балансовата стойност, изчислена по приложимите счетоводни стандарти, над рисковата стойност на експозицията, изчислена по реда на чл. 12 от наредбата. В наредбата са посочени бързоликвидните обезпечения, които се признават при определяне на рисковата стойност на експозициите. Специфичните провизии за кредитен риск се приспадат от капиталовата база и не са обект

на счетоводно отчитане. Към 31.12.2012 г. за обезпечаване на риска от концентрация и в изпълнение на надзорни изисквания, Банката е заделила провизии за кредитен риск в размер на 86 488 хил.лв.

Един от индикаторите за класификация е наличието на просрочени суми по главница и/или лихва. Банката оценява и класифицира рисковите си експозиции в четири категории – редовни, под наблюдение, необслужвани и загуба. През 2012 г. няма промяна в критериите за класификация (дни на просрочие), възстановяването в група „редовни”, пресструктурирането на рисковите експозиции, обхвата на приемливите обезпечения. Експозициите, по които има забава на плащанията до 30 дни се класифицират като редовни, само ако забавата е оправдана или е допусната случайно. Съгласно вътрешните правила и Наредба №9 просрочията до 30 дни са индикатор за временни затруднения и основание за засилен мониторинг.

2. Описание на подхода за определяне на провизиите за обезценка

При наличие на обективни доказателства за влошаване, експозициите се оценяват и класифицират въз основа степента на кредитен риск, срока на забавата на изискуемите суми по тях, оценката на финансовото състояние на длъжника и източниците за изплащане на неговите задължения в съответствие с изискванията на Наредба №9. Когато банка има повече от една кредитна експозиция към лица, които могат да се разглеждат като носители на общ риск, тези експозиции се класифицират в групата на лицето с най-висока степен на риск.

Банката извършва периодичен преглед за наличие на обективни индикатори за обезценка на балансовите стойности на притежаваните от нея активи - за финансови активи – към края на всеки месец с оглед изготвяне на междинни финансови отчети към Централната Банка и Ръководството, за непарични активи – към края на всяка година с оглед изготвяне на годишни финансови отчети. При остойностяване на провизиите, Ръководството широко ползва експертни оценки на специалисти в съответните области като обикновено се приема по-консервативната оценка с цел защита на Банката от неблагоприятно развитие на едно или няколко несигурни събития.

При наличие на признаци за обезценка, се изчислява възстановимата стойност на активите. Размерът на обезценката се получава като разлика между балансовата стойност и възстановимата стойност, изчислена като настояща стойност на очакваните бъдещи парични потоци, включително сумите, възстановими от гаранции и обезпечения, дисконтирани с оригиналния ефективен лихвен процент на кредитите. Загуба от обезценка се признава само когато отчетната стойност на един актив надвишава неговата възстановима стойност.

3. Обща сума на експозициите след счетоводни прихващания, съгласно представяне в Наредба 8 (средната стойност е изчислена на база отчетните стойности от 4-те тримесечия на 2012 г.)

в хил.лв.

	Средна ст-т 2012	Отчетна ст-т 31.12.2012	Обезценка по МСС	Специфични провизии	Ст-т след обезценка и провизии
Регионални и местни органи	18 084	20 098	0		20 098
Предприятия	362 818	380 563	2 670	6 070	371 823
Експозиции на дребно	10 146	10 591	89	5	10 497
Вземания срещу недв. имущество	144 380	145 375	252	788	144 335
Институции	373	310	0		310
Просрочени	197 775	180 399	21 490	79 625	79 284
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	733 576	737 336	24 501	86 488	626 347

4. Географско разпределение на експозициите

в хил.лв.

Район	Обща сума	Обезценка	Просрочия	Специф.провизии
София	427 070	13 681	55 783	46 130
Пловдив	20 145	180	4 073	3 197
Стара Загора	4 153	219	504	
Бургас	103 047	2 973	31 101	20 611
Варна	50 470	774	18 258	13 436
Русе	17 171	552	2 264	1 496
Плевен	7 878	29	87	5
Видин	12 935	131	617	
Шумен	4 772	850	1 062	
Смолян	15 887	476	504	
Казанлък	14 934	2	3	
Сливен	18 685	1 865	1 784	177
Хасково	9 643	142	1 208	794
Велико Търново	4 603	431	1 094	
Ловеч	7 042	196	817	
Благоевград	7 058	1 604	1 808	
Добрич	3 607	40	1 528	642
Пазарджик	5 333	46	61	
Габрово	956	289	371	
Разград	1 947	21	21	
ОБЩО	737 336	24 501	122 948	86 488

5. Разпределение на експозициите по отрасли и видове контрагенти

(а) по отрасли, в които работят кредитополучателите

в хил.лв.

Отрасъл	Обща сума	Обезценка	Просрочия	Специф.провизии
Селско стопанство	10 541	180	430	1 227
Преработваща и добивна промишленост	47 944	2 971	15 911	11 705
Снабдяване с електро и топлинна енергия	18 869	1 003	820	0
Строителство	107 666	1 670	24 265	31 785
Търговия	163 767	3 606	38 706	26 379
Хотели и ресторанти	26 039	713	85	314
Транспорт	2 553	500	673	0
Финансови услуги	41 487	0	0	0
Операции с недв.имущество и др. услуги	124 886	1 475	14 276	13 959
Домакинства	171 888	12 383	26 034	1 119
Общини	20 098	0	1 748	0
Други дейности	1 598	0	0	0
ОБЩО	737 336	24 501	122 948	86 488

(б) по видове контрагенти

в хил.лв.

Контрагент	Обща сума	Обезценка	Просрочия	Специф.провизии
Частни фирми	518 086	11 428	95 120	83 333
Държавни фирми	0	0	0	0
Бюджетни предприятия	20 098	0	1 748	0
Чуждестранни фирми	27 264	690	46	2 036
Местни физически лица	145 998	10 759	23 124	1 119
Чуждестранни физически лица	25 890	1 624	2 910	0
ОБЩО	737 336	24 501	122 948	86 488

6. Разпределение по краен срок до падежа

в хил.лв.

Класове експозиции	До 1 месец	От 1 до 3 месеца	От 3месеца до 1 година	От 1 до 5 години	Над 5 години
Регионални и местни органи	0	2 202	1 886	7 451	8 559
Предприятия, вкл. ФИ	12 147	3 069	64 020	202 281	99 356
Експозиции на дребно	585	1 176	2 486	3 845	2 499
Вземания срещу недв. имущество	1	997	9 880	60 639	73 858
Просрочени	3 722	743	102 046	36 835	37 053
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	16 455	8 187	180 318	311 051	221 325

7. Таблица за изменение на провизиите

в хил.лв.

Провизии	Сума
Състояние към 01.01.2012 г.	30 038
Увеличение	12 387
Намаление	-16 963
Отписани/възстановени	-961
Крайно състояние 31.12.2012 г.	24 501

Увеличението в рамките на отчетната година е в следствие начисляване на провизии по нови класифицирани експозиции, доначисляване поради прекласификация в по-високорискова група, промяна в обезпеченията. Намалението се дължи на окончателно погасяване, намаление на дълга, прекласификация в по-нискорискова група, признаване на високоликвидно обезпечение.

РАЗДЕЛ VII: ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРИЗНАТИ АГЕНЦИИ ЗА ВЪНШНА КРЕДИТНА ОЦЕНКА (АВКО).
1. Списък на използваните признати АВКО.

В изпълнение на чл.27, ал.2, т.2 и чл.49, ал.5 от Наредба 8 на БНБ Инвестбанк използва оценките на рейтинговите агенции Standard&Poor's, Moody's Investor Services и Fitch Ratings. При определяне на рисковите тегла по стандартизирания подход за кредитен риск външните оценки се съотнасят към степените на кредитно качество за отделните класове експозиции.

2. Класове експозиции, за които се използват оценки на външни агенции.

- ⇒ Експозиции към централни правителства
- ⇒ Експозиции към международни банки
- ⇒ Експозиции към институции
- ⇒ Експозиции към регионални и местни органи на властта
- ⇒ Експозиции към предприятия

3. Присъдените кредитни оценки от признати АВКО се приравняват към одобрените от БНБ и надзорните органи на държавите-членки на ЕС степени на кредитно качество при определяне на рисковите тегла на съответните класове експозиции при изчисляване на капиталовата адекватност.

При експозиции покрити с гаранции, частта от експозицията напълно покритата с признати гаранции се претегля с рисковото тегло на гаранта след корекция на стойността на защитата за несъответствие между падежите. Непокритата част се претегля с рисковото тегло на длъжника. Приемливите доставчици на защита следва да имат присъдена оценка от призната АВКО.

4. Стойност на експозициите преди и след редуциране на кредитния риск, разпределени по рискови тегла

в хил.лв.

Класове експозиции	Начална ст-т	Ст-т след редуциране на кредитния риск	0%	20%	35%	50%	75%	100%	150%
Централни правителства	364 818	429 654	400 823			28 831			
Институции	109 859	54 706		47 074		1 978		4 934	720
Регионални и местни органи	22 012	22 012		22 012					
Предприятия	480 992	411 819						411 819	
Експозиции на дребно	17 022	10 342					10 342		
Експозиции с недв.имущество	153 302	149 665			86 073			63 592	
Просрочени	180 399	70 050				27 126		42 924	
Други	133 245	202 412	101 881	1 537				98 994	

РАЗДЕЛ IX. ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ ОПЕРАЦИОНЕН РИСК

Операционен риск е рискът от загуба, произтичаща от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи или от външни събития, включително правен риск. Инвестбанк АД изчислява капиталовите изисквания за операционен риск по метода на базисния индикатор чрез умножаване на средногодишния брутен доход по коефициент 0.15. Средногодишния брутен доход се формира от сумата на положителните стойности на нетния лихвен и нетния нелихвен доход, усреднени за последните три календарни години на базата на одитирани данни. Годишният брутен доход за всяка отделна година се изчислява преди да са приспаднати провизиите за обезценка и оперативните разходи. При изчисляване на годишния брутен доход не се включват реализираните доходи от продажба на ценни книжа в банковия портфейл, нерегулярни и извънредни доходи и получени обезщетения по сключени застраховки.

РАЗДЕЛ X. КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ

Вложенията на Банката в капиталови инструменти най-общо се разделят на:

⇒ борсово търгуеми акции и дялове и

⇒ капиталови участия в дружества с цел осъществяване и обезпечаване обичайната дейност на институцията

Капиталовите инструменти в банковия портфейл са класифицирани като инструменти за продажба.

Първоначално финансовите инструменти се отчитат по цена на придобиване, която включва разходите по осъществяване на сделката. След първоначалното им признаване всички финансови инструменти за търгуване и финансови активи за продажба се оценяват по справедливата им стойност, с изключение на онези инструменти, за които няма пазарни котировки на активен пазар и чиято справедлива стойност не

може да бъде надеждно определена. Тогава те се отчитат по цена на придобиване, включваща разходите по осъществяване на сделката, намалена със загуби от обезценка, ако има такива.

Принципи за оценка по справедлива стойност

Справедлива стойност е сумата, за която може да бъде заменен един актив, или уреден един пасив, между информирани, съгласни страни в пряка сделка на датата на оценяване. Когато е възможно, Банката оценява справедливата стойност на един инструмент, използвайки борсовите цени на активния пазар за този инструмент. Пазарът се счита за активен, ако борсовите цени са регулярни и лесно достъпни и представляват актуални и редовно осъществявани преки пазарни сделки.

Ако пазарът за даден финансов инструмент не е активен, Банката установява справедливата стойност, използвайки техника за оценка. Техниките за оценка включват използване на скорошни преки сделки между информирани, съгласни страни (ако има такива), справка с текущата справедлива стойност на други инструменти, които са сходни по същество, анализи на дисконтираните парични потоци и модели с цени на опции. Избраната техника за оценка използва максимално пазарните данни, разчита възможно най-малко на специфични за Банката оценки, включва всички фактори, които участниците в пазара биха взели предвид при определянето на цена, и е съвместима с приетите икономически методологии за ценообразуване на финансови инструменти. Данните за техниките за оценка удачно представят пазарните очаквания и измервания за факторите на риск и доходност, присъщи на финансовия инструмент.

Най-добрият показател за справедливата стойност на един финансов инструмент при първоначално признаване е цената на сделката, т.е. справедливата стойност на даденото или получено възмездяване, освен ако справедливата стойност на този инструмент се вижда при сравнение с други явни текущи пазарни транзакции със същия инструмент (т.е. без изменения или прегрупиране) или въз основа на техники за оценка, чиито променливи включват само данни от явни пазари. Когато цената по сделката е най-добрият показател за справедливата стойност при първоначално признаване, финансовият инструмент се оценява първоначално по цена на сделката и всяка разлика между тази цена и стойността, получена първоначално от модел за оценка, се признава впоследствие в печалбата или загубата в зависимост от отделните факти и обстоятелства по сделката, но не по-късно от момента, когато оценката е изцяло подкрепена от явни пазарни данни или сделката е приключена.

Активите и дългите позиции се оценяват по цена „продава“; пасивите и късите позиции се оценяват по цена „купува“. Справедливите стойности отразяват кредитния риск на инструмента и включват корекции за осчетоводяване на кредитния риск на дружеството от Банката и на отсрещната страна при необходимост. Оценките на справедливата стойност, получени от модели, се коригират според всички останали фактори, като ликвиден риск или несигурност на модела, до степента, в която според Банката трето лице, участващо на пазара, би ги взело под внимание при оценяване на сделка.

Банката оценява справедлива стойност на финансовите инструменти, използвайки следната йерархия от методи, която отразява значимостта на факторите използвани за определяне на справедлива стойност:

⇒Ниво 1: обявени пазарни котировки (некоригирани) на активни пазари за сходни активи или пасиви;

⇒Ниво 2: оценъчни техники на финансови инструменти, които са базирани на пазарни данни или директно (т.е. като котирани цени) или индиректно (т.е. получени от цени). В тази категория се включват котировки на инструменти на неактивен пазар или инструменти оценени чрез използване на оценъчни техники;

⇒Ниво 3: оценъчни техники, при които входящите данни за финансовите активи и пасиви не са базирани на налична пазарна информация. В допълнение в това ниво се включват и капиталови инвестиции в дъщерни и асоциирани предприятия както и други финансови институции оценени по цена на придобиване, за които няма надеждна пазарна оценка.

Справедливата стойност на финансовите инструменти се определя на база съществуващи котировки на пазарни цени. За финансови инструменти, за които не съществуват котировки на пазарни цени, справедливата стойност се изчислява чрез различни техники на оценяване, като например определяне на нетна настояща стойност, дисконтиране на бъдещи парични потоци или сравняване с подобни инструменти, за които съществуват пазарни цени.

Банката използва признати модели за оценка на справедлива стойност на инструменти като опции, лихвени и валутни суапове. За тези финансови инструменти пазарните условия дават възможност за използването на оценъчни модели.

Печалби и загуби при последваща оценка

Всички печалби и загуби, възникнали в резултат на промени в справедливата стойност на финансови инструменти за търгуване се признават в отчета за приходи и разходи, а на финансови активи за продажба в преоценъчни резерви и се признават в отчета за приходи и разходи при продажбата им.

Към 31.12.2012 г. притежаваните от Банката капиталови инструменти са представени в таблицата.

в хил.лв.

<i>Капиталови инструменти</i>	<i>Сума</i>
1. Борсово търгуеми инструменти в т.ч.:	15 754
- в местни банки	4 573
- в местни компании	11 181
2. Свързани с дейността	841
ОБЩО	16 595

Капиталовите инструменти представляват дялове и акции в местни компании, стокови и фондови пазари, в които Банката има участие. Капиталовите инвестиции са представени по пазарна цена, когато тяхната справедлива стойност не може да бъде надеждно определена по цена на придобиване.

В общия обем не са включени компенсаторни инструменти в размер на 22 хил.лв. В точка 2 “свързани с дейността” са включени задължителните участия на Банката в Борика - Банксервиз, Централен депозитар и БФБ.

РАЗДЕЛ XI. ЛИХВЕН РИСК В БАНКОВ ПОРТФЕЙЛ

Лихвен риск е текущият или потенциалният риск от промяна на доходите и капитала на банките, в резултат на неблагоприятно изменение в лихвените проценти. Прилаганите политики и честотата за измерване на лихвения риск са представени в Раздел II от настоящото оповестяване.

Наблюдението на променливостта на доходите прилагано от Банката е отправна точка за лихвения анализ. Целта е реализиране на адекватни мерки при управление на лихвения риск и игнориране на възможността от значително намаление в доходите, съответно в нивото на капиталовата адекватност. Чрез използваните методи, периодично се преценяват ефектите от еднократна или поетапна промяна в лихвените проценти върху краткосрочните печалби.

Към 31.12.2012 г. лихвените активи и пасиви са преобладаващо с фиксирани лихвени проценти.

Таблицата по-долу е изготвена по усъвършенстваната методика и показва чувствителността на банковия портфейл по отношение на промени в лихвените проценти към датата на изготвяне на финансовите отчети. Съгласно методиката се разпределят в 15 матуритетни зони всички олихвяеми активи и пасиви в зависимост от типа на лихвения процент – фиксиран или плаващ. Определени са нечувствителните към промяна на лихвените проценти активи и пасиви, които за целите на периодичната оценка и различни сценарии се изключват от съответните времеви зони.

Разпределенията за вътрешни цели активи и пасиви са групирани и представени в таблицата в 8 времеви периода, обобщено за лева и валута, за всеки период е изчислен дисбаланс. За оценка на лихвения риск при неблагоприятна промяна в лихвените нива са анализирани само лихвочувствителните активи и пасиви.

в хил. лв.

Позиции в банков портфейл	Общо	до 1 месец	От 1 до 3 месеца	От 3 до 6 месеца	От 6 месеца до 1 година	От 1 до 3 години	От 3 до 5 години	От 5 до 10 години	над 10 години
Активи									
Предоставени депозити в банки	98 734	98 734							
Ценни книжа	292 516	13 456	0	3 698	498	58 161	45 415	134 159	37 130
Кредити	737 336	285 185	7 353	11 328	66 046	183 983	73 135	76 304	34 002
Общо активи в БП	1 128 586	397 374	7 353	15 026	66 544	242 144	118 549	210 463	71 132

Пасиви									
Разплащателни средства	357 556	35 756			71 511	107 267	107 267	35 756	
Получени депозити от банки	29 714	8 214	0	0	0	3 000	0	18 500	0
Депозити на фирми и граждани	751 114	158 154	181 237	189 364	117 820	73 346	31 192		
Други	49 641	3 959		17 969	0	0	12 713	15 000	0
Общо пасиви в БП	1 188 026	206 083	181 237	207 334	189 331	183 613	151 172	69 256	0
Общ дисбаланс GAP	-59 440	191 291	-173 884	-192 308	-122 787	58 531	-32 623	141 208	71 132

При отчетеното разпределение на входящите и изходящите потоци (според матуритет) е налице отрицателен дисбаланс в кратките периоди (над 1м. до 5 г.) и положителен в най-краткия и важен диапазон до 1 м. и значително отдалечените във времето - над 5 г. При прецизирано представяне (с обективни допускания за поведението на различните инструменти – намерение за държане на ценни книжа, прилагане на техники за оценка на неснижаемите остатъци по привлечени средства на виждане) разпределението по времеви отрязъци е балансирано.

При определянето на среднопретегления лихвен процент по актива и пасива, съответно лихвения спред между актива и пасива са включени само лихвоносните активи и чувствителните към лихвата пасиви осреднени за 12 месечен период, на база ефективен доход/разход. През 2012 г. банката предлага конкурентни лихвени проценти по привлечените средства, които осигуряват стабилно нарастване на ресурса и леко занижаване на среднопретеглената цена.

	Общо	Лева	Евро	Долари
Средно претеглен лихвен процент по актива	6.54%	5.59%	7.41%	1.25%
Средно претеглен лихвен процент по пасива	4.25%	3.32%	5.67%	4.30%
Лихвен спред между актива и пасива	2.28%	2.27%	1.74%	-3.06%

*ефективна цена на база осреднени обеми

За оценка изложеността към лихвен риск са разработени стрес-тестове. Анализирани са предполагаемите изменения на доходите, съответно влияние върху крайните финансови резултати и капиталова адекватност при: стандартен шок – претегляне на нетните позиции с коефициенти според изискванията на Базелския комитет (паралелен шок с 200 базисни точки); сценариен тест – забава на плащания по кредити, изтегляне на депозити, което се покрива от междубанков пазар. Резултатите от проведените стрес тестове показват, че изложеността към лихвен риск при проявление на неблагоприятни фактори е в допустими граници и не обуславя непреодолими негативи.

РАЗДЕЛ XIV. ТЕХНИКИ ЗА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТЕН РИСК

Видове обезпечения. Основни изисквания. Оценка на обезпеченията

При предоставяне на кредити Банката приема обезпечения, както следва:

- ⇒ договорни или законни ипотечи върху земя, сгради или право на строеж при започнало законно строителство;
- ⇒ морска ипотека;
- ⇒ залог върху дълготрайни и краткотрайни материални активи;
- ⇒ залог върху вземане по депозитна/разплащателна сметка при Банката в лева или чуждестранна валута, за която БНБ обявява всеки работен ден обменен курс;
- ⇒ залог върху ценни книжа и гаранции, издадени или гарантирани от правителството на република България, от правителства, централни банки и международни организации, определени от БНБ;
- ⇒ залог на други финансови активи;
- ⇒ залог на търговско предприятие по Закона за особените залози;
- ⇒ залог на монетарно злато;
- ⇒ залог на вземания от трети лица;
- ⇒ застрахователни полици по Закона за експортно застраховане, покриващи кредитния риск, издадени от надеждни застрахователни компании;
- ⇒ поръчителство;
- ⇒ други, предвидени от закона обезпечения.

Обезпеченията приемани от Банката могат да се комбинират.

Основни принципи при договаряне на обезпеченията:

- ⇒ перфектност на документацията;
- ⇒ достатъчност за покриване размера на главницата и лихвите, както и евентуалните разноски при реализация на обезпечението;
- ⇒ обезпечението да запазва стойността си през целия период на кредита;
- ⇒ възможност за бърза реализация на обезпечението (ликвидност).

Оценката на обезпеченията се извършва по справедлива пазарна стойност и се изготвя от външни лицензирани оценители и/ или лицензирани оценители – служители на Банката.

Банката извършва предварителен оглед на предлаганото обезпечение, като си запазва правото да редуцира оценката от лицензияния оценител със скотов процент с размер не по-нисък от 30% от пазарната оценка, по преценка, в зависимост от констатираните различия.

Банката изисква заложените движими вещи и ипотекирани имоти да бъдат застраховани в нейна полза, при предварително съгласувани с нея застраховател, застрахователна сума и покрити рискове.

При учредяване на залог с предаване на заложените вещи (реален залог), заложените вещи се съхраняват от Банката или от трето лице (пазач), определено по споразумение между Банката,

Залогодателя и това трето лице, при специално договорени условия. Кредитният експерт периодично осъществява контрол върху обезпечението, за което съставя протокол.

При учредяване на реален залог се подписва договор за залог, който е неразделна част от договора за кредит, съдържащ наименованието, описанието, количествата, местонахождението и други напълно индивидуализиращи заложените вещи данни, както и данни за договора за банков кредит /№ и дата/ и вземането на Банката, за обезпечаването на което се учредява залога, съгласно приетите вътрешнобанкови изисквания.

Банката приема в залог ценни книжа, както следва: държавни ценни книжа, облигации, в това число ценни книжа, издадени от общините, корпоративни ценни книжа и търговски ценни книжа.

Търговски ценни книжа се приемат за обезпечение, само ако отговарят на условията за скотиране, съгласно вътрешните правила за кредитиране.

Банката не приема за обезпечение акции, издадени от нея или от свързани с нея лица.

Кредитът срещу залог на ценни книжа е краткосрочен, но не по-дълъг от срока на техния падеж.

При залог на вземания в Банката се предават документите, с които се доказва заложеното вземане, като се сключва договор за залог върху вземане.

При залог по сметки в системата на Банката, заложеното вземане се блокира със съгласието на залогодателя и се управлява от Банката по обичайния ред за парични сметки. След издължаване на кредита, паричните средства се освобождават (деблокират) от специално оторозирано звено в ЦУ – дирекция Кредитна администрация.

При учредяване на залог или ипотека от физически лица или ЕТ, обезпеченията се учредяват от двамата съпрузи, а в случаите на чл. 23 от Семейния кодекс се взема писменото съгласие на съпруга (съпругата).

Ако пазарната стойност на обезпечението спадне с над 20 на сто, а за ценните книжа с над 10 на сто под стойността към датата на отпускане на кредита, в определен от Банката срок, от кредитополучателят се изисква да представи допълнително обезпечение, отговарящо по размер на намалението, или да погаси съответната част от кредита.

При обезпечаване чрез поръчителство Банката изисква солидарно задължаване на поръчителите за пълния размер на задължението при договорените условия.

Банката прилага съответен скотов процент срещу определената справедлива пазарна оценка на предоставеното обезпечение в зависимост от неговия вид, качество, местоположение, степен на покритие и кредитния риск за всяка конкретна сделка при спазване на действащите нормативни изисквания и защита на интересите си.

Редуциране на кредитния риск

Банката прилага техники за редуциране на кредитния риск и признава обезпечения в съответствие с разпоредбите на Глава шеста от Наредба 8 за капиталова адекватност на кредитните институции. За обезпечена защита се признават активи, които са достатъчно ликвидни, със сравнително непроменлива във времето стойност и с които се постига подходящо ниво на сигурност на кредитна защита.

Основните обезпечения използвани за редуциране на кредитния риск и определяне на рисковото –

претеглената стойност на експозициите в отчета по Наредба 8 към 31.12.2012 г. са:

⇒ финансови обезпечения – парични депозити и дългови ценни книжа на правителството на РБългария при спазване на изискванията на наредбата;

⇒ жилищен имот, когато е обитаван или ще бъде отдаван под наем от собственика и когато съществува ниска корелация между справедливата стойност на имота и кредитоспособността на кредитополучателя;

⇒ застраховки от Българска агенция за експортно застраховане (БАЕЗ) – предоставената застрахователна защита по реда на Закона за експортно застраховане от името на БАЕЗ, но за сметка на държавата, се третира като експозиция към централното правителство на РБългария. Покритата със застраховка част от експозицията получава нулево рисково тегло, а непокритата се претегля с рисковото тегло на съответния контрагент. Когато БАЕЗ предоставя застрахователна защита от свое име и за своя сметка, се прилага третиране като към предприятията от публичния сектор, приравнени на институции. Банката не признава застрахователна защита от БАЕЗ по експозиции, класифицирани като „просрочени“ по смисъла на Наредба 8 на БНБ.

Когато обезпечението е паричен депозит деноминиран във валутата на кредита или призната дългова ценна книга, чиято пазарна стойност е намалена с 20%, се прилага рисково тегло от 0%.

Когато обезпечението е паричен депозит деноминиран във валута, различна от тази на кредита се прилага рисково тегло от 20%.

За дефиниране на обема от кредити, обезпечени с жилищна ипотека и третирани с 35% рисково тегло, по всяка отделна експозиция се определя по-ниската от двете стойности - справедлива или застрахователна стойност на ипотекирания имот; както и размера на експозицията или част от нея, която не превишава 70% от по-ниската стойност.

При наличие на обезпечение под формата на призната гаранция, частта от експозицията напълно покрита с нея, се претегля с рисковото тегло на доставчика на защита.

РАЗДЕЛ XV. ПОЛИТИКА И ПРАКТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

В процеса на вземане на решения при определяне на политиката и практиките за възнагражденията в Инвестбанк АД е заложен основният принцип, според който банката гарантира, че прилаганата политика и практики на възнагражденията насърчава надеждното, ефективно и разумно управление на риска, както и създава рамка на възнагражденията, която да привлича, задържа и мотивира служителите за постигане целите на организацията.

Надзорният съвет на Инвестбанк АД по предложение на Управителния съвет решава относно коридорите на основните възнагражденията по длъжности за всяка година на база резултатите от дейността и привежда възнагражденията в съответствие с разумното поемане на риска. Банката използва както количествени /финансови/, така и качествени /нефинансови/ критерии за оценка на работата на отделните служители. Количествените критерии са налични на ниво банка, а качествените критерии се

използват за оценка на индивидуалното ниво на служителя и неговата ангажираност в постигане на бизнес целите на банката.

Съгласно действащата Политиката за формиране на възнагражденията в Инвестбанк АД, банката няма формирани правила за разпределение и изплащане на променливо възнаграждение, базирано на постигнати резултати (годишни бонуси). Решение за установяване на правила по променливи възнаграждения – допълнителни плащания или стимули, съгласно Устава на банката, Управителният съвет може да вземе само и единствено след предварително разрешение, дадено от Надзорния съвет.

Системата за възнагражденията в Инвестбанк АД се формира от два компонента:

⇒ основно (постоянно) възнаграждение - определя се на база ролята и позицията на всеки служител, вкл. неговите отговорности и комплексност на работата, изпълнението на задачите, отчитайки състоянието/условията на пазара на труда. То от своя страна е двукомпонентно и включва *основното месечно възнаграждение* на всички категории служители и *допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит*. Размерът на допълнителното възнаграждение с постоянен характер е в съответствие с изискванията на действащото трудовото законодателство.

⇒ плащания при напускане - при прекратяване на правоотношението на служителя се изплащат обезщетения в случаите, по реда и в размерите, определени в Кодекса на труда и заложените клаузи по договорите за управление на висшия мениджмънт на банката/директорите на банкови клонове.

В Инвестбанк АД няма действащи критерии, на базата на които да се определя право за придобиване на акции, опции и бонуси. В банката няма действащи схеми за формиране на променливи възнаграждения.

Обобщена количествена информация, относно възнагражденията на лицата по чл.2, т.1, т.2 и т.4 от Наредба № 4 на БНБ от 2010 г. за изискванията към възнагражденията в банките:

а) размер на постоянните годишни възнаграждения и брой на получателите им:

⇒ *Висш ръководен персонал (чл.2, т.1 от Наредба № 4 на БНБ от 2010 г.):*

- Размер на годишните възнаграждения през 2012 г. – 446 358 лв.;

- Брой получатели: м.01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08 и 09.2012 г. – 4 бр.; м.10, 11 и 12.2012 г. – 3 бр.;

⇒ *Служители, чиято дейност е свързана с поемане на рискове и са работили в Банката през отчетния период (чл.2, т.2 от Наредба № 4 на БНБ от 2010 г.):*

- Размер на годишните възнаграждения през 2012 г. - основно възнаграждение 629 809 лв.

- Брой получатели – 18 бр.

⇒ *Всички служители, чиито възнаграждения са съразмерни с възнагражденията на служители по т.1 и т.2 и чиито дейности оказват съществено влияние върху рисковия профил на банката (чл.2, т.4 от Наредба № 4 на БНБ от 2010 г.):*

- Размер на годишните възнаграждения през 2012 г. - основно възнаграждение 2 043 908 лв.

- Брой получатели – 71 бр.

б) Размер и вид на променливите възнаграждения, разделени на парични средства, акции свързани с акции инструменти и др.:

В Инвестбанк АД няма променливи възнаграждения.

в) *Размер на разсрочените възнаграждения, разделени на вече получени/придобити и такива, които предстои да бъдат получени/придобити:*

В Инвестбанк АД няма такива разсрочени възнаграждения.

г) *Размер на частта от определените годишни разсрочени възнаграждения, получени/придобити след отчитане на риска:*

Няма такива в Банката.

д) *Размер на плащанията при прекратяване на договори, определени за отчетната 2012 г., брой получатели и най-високия индивидуален размер:*

- Размер на плащанията за 2012 г. – обезщетения за неизползван годишен отпуск при прекратяване на договор, обезщетение при придобиване право на пенсия /2 или 6 заплати/, обезщетения при неспазено предизвестие при съкращение – общо изплатени за банката в размер на 116 850 лв.;

- Брой получатели през отчетната 2012 г. – 75 бр.;

- Най-висок индивидуален размер – 37 740 лв. – обезщетение по КТ при пенсиониране.